

116

UMOWA O WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE POLITYKI SPOŁECZNEJ MIĘDZY RZĄDEM POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ A RZĄDEM FEDERACYJNEJ LUDOWEJ REPUBLIKI JUGOSŁAWII,

podpisana w Warszawie dnia 16 stycznia 1958 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 16 stycznia 1958 roku podpisana została w Warszawie Umowa o współpracy w dziedzinie polityki społecznej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii o następującym brzmieniu dosłownym:

**UMOWA O WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE POLITYKI
SPOŁECZNEJ MIĘDZY RZĄDEM POLSKIEJ
RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ A RZĄDEM FEDERACYJNEJ
LUDOWEJ REPUBLIKI JUGOSŁAWII**

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, dążąc do rozwoju i pogłębienia wzajemnej współpracy w dziedzinie polityki społecznej, w przeświadczeniu, że współpraca ta przyczyni się do postępu w tej dziedzinie w obu krajach i służyć będzie

**KONVENCIJA O SARADNJI U OBLASTI SOCIJALNE
POLITIKE IZMEDJU VLADE NARODNE REPUBLIKE
POLJSKE I VLADE FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE
JUGOSLAVIJE**

Vlada Narodne Republike Poljske i Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije, u želji da razvije i prodube saradnju u oblasti socijalne politike, i uverene da će ovakva saradnja doprinositi napretku u toj oblasti u obema zemljama i služiti daljem jačanju i razvitku prijateljskih odnosa izmedju

dalszemu umocnieniu i rozwojowi przyjacielskich stosunków pomiędzy obu Państwami, postanowiły zawrzeć Umowę o współpracy w dziedzinie polityki społecznej i w tym celu wyznaczyły swych pełnomocników, a mianowicie:

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —
Stanisława Zawadzkiego, Ministra Pracy i Opieki Społecznej,

Rząd Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii —
Momę Markowicza, Członka Związkowej Rady Wykonawczej,

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1

(1) Umawiające się Strony będą współpracować we wszystkich zagadnieniach i we wszystkich dziedzinach polityki społecznej w celu pogłębienia postępu społecznego we własnych Państwach oraz na terenie międzynarodowym.

(2) W tym celu Umawiające się Strony będą w szczególności popierać i ułatwiać wymianę doświadczeń i współpracę między właściwymi organami, instytucjami i organizacjami, wzajemne udzielanie informacji i wymianę materiałów i publikacji w dziedzinie polityki społecznej, jak też wzajemne organizowanie wykładów i wystaw obrazujących dorobek obu krajów w tej dziedzinie. Umawiające się Strony będą również popierać wzajemne spotkania i wyjazdy pracowników w celu zapoznania się z administracją i polityką społeczną.

Artykuł 2

Umawiające się Strony będą w granicach swych możliwości przydzielać wzajemnie stypendia i innego rodzaju pomoc materialną pracownikom drugiej Umawiającej się Strony w szkoleniu, specjalizacji i pracy naukowo-badawczej w dziedzinie polityki społecznej.

Artykuł 3

(1) Obywatele jednej Umawiającej się Strony, zatrudnieni na obszarze drugiej Umawiającej się Strony, oraz ich rodziny są zrównani z obywatelami tej Strony w zakresie prawnych przepisów o pracy.

(2) Obywatele jednej Umawiającej się Strony, zatrudnieni na obszarze drugiej Umawiającej się Strony, mają równe prawa z obywatelami tej Strony w zakresie szkolenia zawodowego oraz w korzystaniu z wszelkich urzędzeń, przeznaczonych dla dobra pracowników i ich rodzin.

Artykuł 4

(1) Obywatele jednej Umawiającej się Strony, przebywający na obszarze drugiej Umawiającej się Strony, mają równe prawa z obywatelami tej Strony w zakresie opieki społecznej oraz ochrony zdrowia (pomoc materialna, umieszczenie w zakładach pomocy społecznej, pomoc zapobiegawczo-lecznicza itp.).

(2) Za udzielanie opieki społecznej nie będzie się żądać zwrotu wydatków od tej Umawiającej się Strony, której obywatelowi opieka została udzielona. Nie wlicza to prawa żądania zwrotu wydatków od osoby, której opieka została udzielona, albo od osób zobowiązanych do jej utrzymania.

dveju država, odlučile su da zaključe Konvenciju o saradnji u oblasti socijalne politike i u tom cilju odredile su svoje opunomoćenike i to:

Vlada Narodne Republike Poljske:
Stanislawa Zawadzko, Ministra Rada i Socijalnog Staranja

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije:
Momu Markovića, člana Saveznog Izvršnog Veća,

koji su se, posle razmene svojih punomoćja za koja je konstatovano da su punovažna i da su napisana u odgovarajućoj formi, saglasili u sledećem:

Član 1

(1) Strane Ugovornice će saradjivati po svim pitanjima i u svim oblastima socijalne politike u cilju produbljivanja socijalnog napretka u svojim državama, a takodje i na međunarodnom planu.

(2) U tom cilju Strane Ugovornice naročito će potsticati i pomagati razmenu iskustava i saradnju izmedju odgovarajućih organa, institucija i organizacija, uzajamno dostavljanje informacija i izmenu materijala i publikacija u oblasti socijalne politike, kao i uzajamnog organizovanja predavanja i izložbi koje bi ilustrovale dostignuća obeju zemalja u toj oblasti. Strane Ugovornice podižavaće takodje uzajamne posete i sastanke stručnjaka u cilju upoznavanja sa službom socijalne politike.

Član 2

Strane Ugovornice će, u granicama svojih mogućnosti, davati uzajamno stipendije i druge vrste materijalne pomoći trudbenicima druge Strane Ugovornice za školovanje, specijalizaciju i naučno-istraživački rad u oblasti socijalne politike.

Član 3

(1) Državljeni jedne Strane Ugovornice, zaposleni na području druge Strane Ugovornice, kao i njihove porodice, izjednačeni su u pravima u oblasti pravnih propisa o radu sa domaćim državljanima.

(2) Državljeni jedne Strane Ugovornice, zaposleni na području druge Strane Ugovornice, imaju ista prava kao i domaći državljani u oblasti stručnog školovanja i korišćenju svih objekata namenjenih dobru radnika i njihovih porodica.

Član 4

(1) Državljeni jedne Strane Ugovornice, nastanjeni na teritoriji druge Strane Ugovornice, izjednačeni su u pravima sa domaćim državljanima u pogledu socijalne zaštite i zdravstvene zaštite (materijalna pomoć, smeštaj u socijalnim domovima, preventivno terapijska lekarska pomoć i tome slično).

(2) Za dodeljivanje pomoći socijalnog staranja neće se tražiti naknada troškova od Strane Ugovornice čijem su državljaninu pomoć i staranje ukazani. To ne isključuje pravo da se traži pokrivanje troškova od strane lica kome je pomoć ili staranje dodeljeno, ili od lica koja su obavezna da to lice izdržavaju.

Artykuł 5

(1) Umawiające się Strony będą popierać wzajemną akcję wypoczynkową i leczniczą dla dzieci, młodzieży i pracujących.

(2) Szczegóły będą ustalane w drodze porozumienia pomiędzy właściwymi centralnymi organami Umawiających się Stron.

Artykuł 6

Umawiające się Strony będą sobie udzielać wzajemnej pomocy przy uzyskiwaniu dokumentów i udzielaniu informacji potrzebnych do wykonywania niniejszej Umowy.

Artykuł 7

Stosunki pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową i Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii w zakresie ubezpieczeń społecznych reguluje osobna Umowa.

Artykuł 8

(1) Umawiające się Strony powołują do życia parytetową Komisję Mieszaną. Każda z Umawiających się Stron wyznacza trzech członków tej Komisji. Komisja Mieszana działać będzie jako organ wnioskodawczy i doradczy. Głównym jej zadaniem będzie projektowanie zasadniczych zarządzeń, zmierzających do realizacji niniejszej Umowy, jak też Umowy o ubezpieczeniu społecznym (artykuł 7) oraz opracowywanie planów współpracy.

(2) Komisja Mieszana zbierać się będzie w miarę potrzeby na przemian w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w Federacyjnej Ludowej Republice Jugosławii. Komisja będzie obradować na podstawie regulaminu ustalonego przez samą Komisję.

Artykuł 9

(1) Dokumenty, akta i inne pisma, składane w wykonaniu niniejszej Umowy, mogą być napisane w jakimkolwiek urzędowym języku jednej lub drugiej Umawiającej się Strony i są zwolnione od legalizacji.

(2) Przepisy o opłatach, przewidziane w ustawodawstwie jednej Umawiającej się Strony dla dokumentów i innych aktów, wymaganych od własnych Obywateli w zakresie zagadnień objętych niniejszą Umową, stosuje się również do Obywateli drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

Urzędowi konsularnym (wydziałom konsularnym przedstawicielstw dyplomatycznych) jednej Umawiającej się Strony przysługuje prawo zastępowania bez pełnomocnictwa swoich obywateli oraz osób prawnych i organów swojego Państwa przed organami drugiej Umawiającej się Strony we wszystkich sprawach, wynikających z niniejszej Umowy. Nie narusza to wewnętrznych przepisów prawnych każdej z Umawiających się Stron, według których wymagane jest zastępstwo przez adwokata lub przez inną osobę.

Artykuł 11

(1) Umowa niniejsza wykonywana będzie przez centralne organy każdej Umawiającej się Strony. Organy te będą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

(2) Umawiające się Strony zakomunikują sobie bezzwłocznie po wejściu w życie niniejszej Umowy i komunikować sobie będą w przyszłości, które centralne organy każdej z Umawiających się Stron są właściwe dla wykonywania Umowy.

(3) Wymienione w ustępie poprzednim organy będą się nawzajem powiadamiać o zarządzeniach podejmowanych w celu wykonywania niniejszej Umowy.

Artykuł 12

Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie w pierwszym dniu miesiąca, następującego po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych, które odbędzie się w Belgradzie

Član 5

(1) Strane Ugovornice potpomagaće uzajamno staranje o oporavku i lečenju dece, omladine i radnih ljudi.

(2) Bliže odredbe biće odredjene sporazumom izmedju odgovarajućih centralnih organa Strana Ugovornica.

Član 6

Strane Ugovornice pružaće uzajamnu pomoć jedna drugoj pri nabavljanju dokumenata i davanju informacija potrebnih za izvršenje ove Konvencije.

Član 7

Odnosi u oblasti socijalnog osiguranja izmedju Narodne Republike Poljske i Federativne Narodne Republike Jugoslavije regulisani su posebnom Konvencijom.

Član 8

(1) Strane Ugovornice osnovaće Partitetnu mešovitu komisiju. Svaka Strana Ugovornica imenovaće tri člana ove Komisije. Mešovita komisija delovaće kao inicijativni i savetodavni organ. Njen glavni zadatak biće da predlaže mere načelne prirode za sprovođenje ove Konvencije, kao i Konvencije o socijalnom osiguranju (član 7), i da priprema planove saradnje.

(2) Mešovita komisija sastajće se prema potrebi, naizmenično u Narodnoj Republici Poljskoj i Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji. Komisija će zasedati na osnovu poslovnika koji sama donosi.

Član 9

(1) Dokumenti, akta i drugi spisi koji se podnose u vezi sa primenom ove Konvencije mogu biti sastavljeni na bilo kojem od službenih jezika jedne ili druge Strane Ugovornice i oslobođeni su legalizacije.

(2) Odredbe o taksama koje sadrži zakonodavstvo jedne Strane Ugovornice za dokumenta i druga akta potrebna domaćim državljanima u vezi sa regulisanjem pitanja iz oblasti koje obuhvata ova Konvencija primenjuju se i na državljanе druge Strane Ugovornice.

Član 10

Konzularna predstavništva (konzularna odeljenja u diplomatskim predstavništvima) jedne Strane Ugovornice imaju pravo zastupanja svojih državljana kao i pravnih lica i organa svoje Države bez punomoći pred organima druge Strane Ugovornice u svim pitanjima koja proističu iz ove Konvencije. To ničućem ne narušava unutrašnje pravne propise svake od Strana Ugovornica prema kojima se zahteva zastupanje advokata ili drugog lica.

Član 11

(1) Ova Konvencija biće izvršavana od strane centralnih organa svake od Strana Ugovornica. Ti će se organi međusobno neposredno sporazumevati.

(2) Strane Ugovornice će jedna drugu neodložno obavestiti o stupanju na snagu ove Konvencije i obaveštavaće se ubuduće koji su centralni organi svake od Strana Ugovornica odredjeni za sprovođenje ove Konvencije.

(3) Organi pomenuti u prethodnom stavu obaveštavaće se uzajamno o svim merama preduzetim radi sprovođenja ove Konvencije.

Član 12

Ova Konvencija treba da se ratifikuje i stupa na snagu sa prvim danom meseca posle razmene ratifikacionih dokumenata koja će se izvršiti u Beogradu.

Artykuł 13

Umowa niniejsza została zawarta na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron, nie później jednak niż na sześć miesięcy przed upływem danego roku kalendarzowego, i traci swą moc obowiązującą z końcem tego roku.

Umowę niniejszą sporządzono w Warszawie dnia 16 stycznia 1958 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i serbskochorwackim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Na dowód czego wyżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszą Umowę i zaopatrzyli ją pieczęciami.

W imieniu Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (—) Stanisław Zawadzki	W imieniu Rządu Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii (—) Momo Markowicz
---	---

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 16 września 1958 roku.

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

Član 13

Ova Konvencija je zaključena na neodredjeno vreme. Svaka Strana Ugovornica može otkazati ovu Konvenciju najkasnije 6 meseci pre isteka kalendarske godine. Ona gubi punovažnost krajem te godine.

Radjeno u Varšavi dana 16 januara 1958 godine u dva originala od kojih je svaki na poljskom i srpsko hrvatskom jeziku s tim da su oba teksta podjednako punovažna.

Kao dokaz tome, gorepomenuti opunomoćenici su potpisali ovu Konvenciju i stavili pečat.

U ime Vlade Narodne Republike Poljske (—) S. Zawadzki	U ime Vlade Federativne Narodne Republike Jugoslavije (—) M. Marković
---	--

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki